

sági erdész, ajánlja a titkár; Dóbl Miklós, magy. kir. erd. számtanácsos, ajánlja Bedő Albert; Géczy Lajos, magy. kir. erdőszámvivő, ajánlja Tomcsányi Gyula; Antony Károly, hercz. erdész, ajánlja a titkár; Mozsolovszky Adolf, m. kir. erd. számtiszt, Láurenecz János, m. kir. erd. fizető számvivő és Tribalszky János, m. k. erdőszámízt, ajánlja Várjon Géza.

X. Jelen jegyzőkönyv hitelesítésére Bedő Albert és Ghyczy Emil tagtársak kéretnek fel. K. m. f.

Hitelesítésül :

Bedő Albert,
alelnök.

Ghyczy Emil,
választmányi tag.

Tisza Lajos,
elnök.

Horváth Sándor,
titkár.

Adatok az erdészeti műszótárhoz.

A diósgyőri uradalomhoz tartozó erdőgondnokságok területén tett utazásom alkalmával az erdészet körébe vágó néhány kifejezést hallottam, melyet itt feljegyzek.

Legnagyobb sajnálatomra a néppel erdei munka teljesítése közben nem érintkezhettem, midőn a legkedvezőbb alkalom nyílik használt kifejezéseik ellesésére. Mert munkán kívül — mint ezt sokan tapasztalhatták — hasztalan minden kérdezősködés, sőt a nép egyenesen bizalmatlanná lesz a csak kissé tapintatlan kérdésre, s akkor aztán nincs semmi eredmény. Pedig, már csak a közlendő, s ugyszólva véletlenül hallott szókból következtetve is, bizonyosan igen sok jó oly kifejezést használhat Borsódmegyének tős-gyökeres, idegen nyelv befolyásától a megye legnagyobb részében mentes magyar lakossága, mely az erdészeti műnyelv eredetiségét gazdagítaná.

Borsódmegyében lakó szaktársaink az erdészeti irodalomnak csekély fáradsággal igen nagy szolgálatot tennének, ha a nép által használt idevágó, s mindennap hallott kifejezéseket feljegyeznék, s ezen lap hasábjain közölnék. Ezt, az illetők ügybuzgalmát ismerve, bizton reméljük is.

* * *

Bajusz = a ledöntött törzs alsó végéről levágott, s az erdőn visszahagyott oly darab, mely nem hasitható, s általában fel nem dolgozható.

Gám = rözse.

Rigy = a földön heverő elszáradt apróbb ág-, galyfa.

Paczka = donga, azon állapotban, mint azt az erdőn előkészítik.

Kovács Géza.

Lapszemle.

(R. A.) **A műszaki célokra szükséges szárazfa** előállítására alkalmazásban álló szárítási rendszerek közül a hozzájuk kötött kiválmaknak eddigelé egy sem felelvén meg, megfelelő módszer elérése végett a kísérletek hosszú sora tétetett meg.

Az e szakbeli kísérletek legujabb eredménye a Fuller-féle módszer, mely a száraz levegő elméletén alapul. Ezen szárítási módszert a „Mittheilungen des technischen Gewerbemuseums“ f. é. január havi füzete következőleg írja le:

Ha a természet működését és a Fuller-féle eljárást tekintjük, első pillanatra meg kell győződünk arról, hogy ez utóbbi a legkedvezőbb feltételek és a nedvesség és időváltozás háborgató befolyásának mellözése mellett a természet működését pontosan követi. Amint ugyanis az utóbbinál a fa a szabad levegőnek kitéve a nap és szél szárító erejének segítségét veszi igénybe, ép olyan természetes az eljárás ezen új módszernél is, azzal a különbséggel, hogy itt a műfolyamat gyorsabb, mint a természetes uton történő száradásnál, mert az elpárolgás és sűrűsödés hamarabb hajtatik végre.

A készülék szerkezete különben ez:

Egy bármiféle fűtő készülékkel ellátott és ezzel 50° R-ra hevithető zárt helyiségen felül csak egy a szárító kamarán kívül álló ventilátor vagy szivattyukészülék (exhaustor) szükséges, melynek segítségével